

A.LEVENT TÜZEL
İSTANBUL MİLLETVEKİLİ

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Kadına yönelik artan şiddetin boyutlarının ve şiddeti önleme mekanizmalarının tespiti ile alınacak önlemlerin saptanması için Anayasanın 98'nci, İçtüzük'ün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılmasını arz ederim.23.11.2012

A. Levent TÜZEL

İstanbul Milletvekili

GEREKÇE

Son yıllarda, kadına yönelik şiddet, tecavüz ve cinayetler raporlara artan sayılarla yansımaktadır. 2011 yılında 257 kadın öldürülürken, 102 kadın tecavüze uğramış, 202 kadın yaralanmıştır. 2012 yılının ilk altı ayının bilançosunu çıkaran Kadın Cinayetlerini Durduracağız Platformu'nun raporuna göre 100'e yakın kadın hayatı kaybetti. 2012 Eylül ayı itibarıyla İstanbul Barosu Kadın Hakları Merkezi'ne 5 bin 9 kadın fiziksel ve duygusal şiddete uğradığı gerekçesiyle başvurmuştur. Ankara'da son on sekiz ayda 3 bin 900 kadın şiddet gördüğü için devletten koruma ve sığınma talep etmiştir. Cinsel saldırıya uğrayan kadınlardan yüzde 40'ı ise korku, baskı gibi gerekçelerle şikayetçi dahi olamamıştır.

Başka bir araştırmaya göre, şiddet şiddeti doğurmakta, çocukluğunda şiddet gören erkekler, eşlerine ve çocuklarına daha fazla şiddet uygulamaktadır. Babasının annesine uyguladığı fiziksel şiddete tanık olan kadınlar daha fazla fiziksel şiddete maruz kalmaktadır. Özellikle küçük yaşta evlenen kadınlar şiddetin tam ortasında kalmaktadır. 18 yaşın altında evlenen kadınların %60'ı fiziksel şiddete uğramaktadır.

Şiddetin en yoğun, en acımasız, en kalıcı biçimini oluşturan savaş politikalarının olağanlaşması ve dozunun artması en çok o coğrafyanın kadınlarını etkiler. 30 yıldır ülkemizde süren savaşın kadınlara yansıyan yüzü, onların yalnızca savaşta kaybedilenlerin anneleri, kardeşleri, eşleri, çocukları olmalarından öte sonuçlar doğurmuştur. Hükümetin izlediği içeride ve dışarıda savaş politikalarının toplumun en küçük hücresine sirayet ettiği, nefreti, korkuyu, baskıyı yaşamın her alanına "olağan bir yaşama biçimi" olarak soktuğu, bütün bunların kadınlara daha fazla yük, daha fazla acı, daha fazla tecavüz-taciz- yoksulluk ve geleceksizlik getirdiği açıktır.

Ailenin Korunması ve Kadına Yönelik Şiddetin Önlenmesi yasası bu yılın 8 Martında kadınlara bir "hediye" olarak çıkarılmış olsa da, kadın cinayetleri, taciz tecavüz şiddetin her türlü devam etmektedir. Hükümet sezaryen ve kürtaj yasaklarıyla, istenmeyen gebeliklere son

Telefon : (0312) 420 59 28-29

Faks : (0312) 420 69 65

Mail : abdullahlevent.tuzel@tbmm.gov.tr

Adres : A Blok 2. Kat 3. Banko 3/9 TBMM

A.LEVENT TÜZEL **İSTANBUL MİLLETVEKİLİ**

verme ve kadının kendi bedeni üzerinde söz sahibi olmasını engellemeye çalışmaktadır. Türk Ceza Kanunu'ndaki "kadın-kız" ayrımını ortadan kaldırmakla övünülse de; Başbakan'ın "Kadın mıdır, kız mıdır bilmem" söylemlerinin yankısı dinmiş değildir.

Toplu tecavüz suçları "kadının isteğiyle gerçekleşmiştir" denilerek cezasız kalırken, bizzat emniyet görevlilerinin suça karıştığı tecavüz olaylarında adalet arayışının her aşamasında suç örtbas edilmektedir. Pek çok taciz ve tecavüz davalarına Baro Başkanları sanık avukatı olarak girebilmektedir. Devlet ve hükümet şiddeti hak arayan kadınların tepesinde sallandırılan bir demokrasi kılıcı olarak kullanılmaktadır.

Hükümetin yürüttüğü neoliberal "muhafazakar" politikalar, kadınların ekonomik, sosyal yaşam alanlarından dışlanarak, evde bakım, esnek kurlsız, sosyal güvencesiz çalıştırılması, eve hapsedilmesi ve dolayısıyla kocaya, aileye bağımlı kılınmasını beraberinde getirmektedir.

AKP, çok değer verdiğini söylediği aileyi, kadınların içinde yaşadığı hapishaneler haline getirirken, şiddet sorunu giderek etkisi hissedilir biçimde emekçi kadınlar açısından bir "varlık-yokluk" sorunu haline gelmektedir. Şiddetin ezdiği, tacizle-tecavüzle korkutarak, ses çıkarma ve mücadele etme olanakları elinden alınmaya çalışılsa da kadınların şiddete karşı mücadelesi politik bir mücadeleye dönüşmekte, taleplerini her fırsatta ortaya koymaktadır.

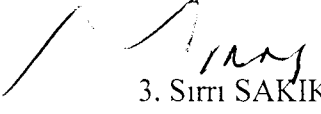
Kadına yönelik her türlü şiddetin önlenmesi için, kadın örgütlerinin, sendika ve meslek örgütlerinin görüş ve önerileri doğrultusunda yargı alanı başta olmak üzere, yasal düzenlemelere, merkezi ve yerel yönetimler düzeyinde şiddet önleme mekanizmaları oluşturulmasına ihtiyaç bulunmaktadır. yanı sıra, toplumun en küçük gözeneklerine dahi şiddet ve kötülük eken, öldürmenin, kin ve nefretin yaygınlaşmasına, ölümler karşısında duygu körelmesine neden olan 30 yıldır süren çatışma ortamına son verecek bir çözüme ihtiyaç vardır. Kadına şiddetin önlenmesine yönelik çözüm mekanizmalarının belirlenmesi ve meclis denetim faaliyetleri bakımından önem taşımaktadır.

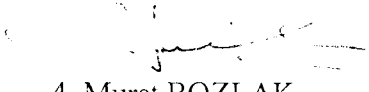
1. Pervin BULDAN
BDP İğdır Milletvekili

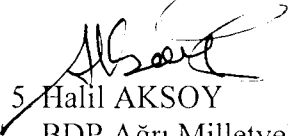
2. İdris BALUKEN
BDP Bingöl Milletvekili

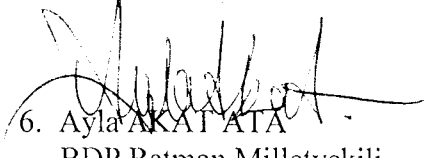
3. Sırrı SAKIK
BDP Muş Milletvekili

4. Murat BOZLAK
BDP Adana Milletvekili

5. Halil AKSOY
BDP Ağrı Milletvekili

6. Ayla AKAT ATA
BDP Batman Milletvekili

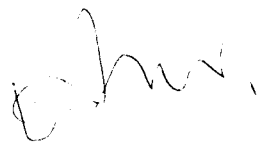
7. Hasip KAPLAN
BDP Şırnak Milletvekili

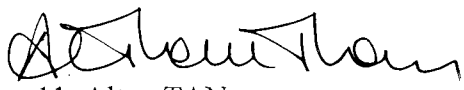
8. Hüsamettin ZENDERLIOĞLU
BDP Bitlis Milletvekili

9. Emine AYNA
BDP Diyarbakır Milletvekili

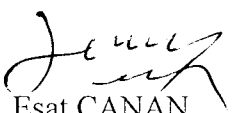
10. Nursel AYDOĞAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

11. Altan TAN
BDP Diyarbakır Milletvekili

12. Adil KURT
BDP Hakkari milletvekili

13. Esat CANAN
BDP Hakkari milletvekili

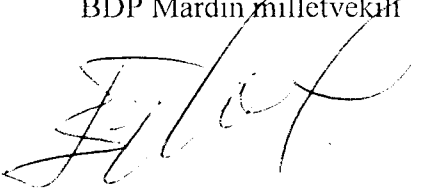
14. Sırrı Süreyya ÖNDER
BDP İstanbul Milletvekili

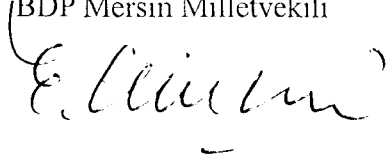
15. Sebahat TUNCEL
BDP İstanbul Milletvekili

16. Mülkiye BİRTANE
BDP Kars milletvekili

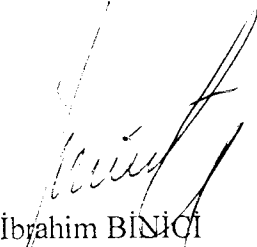
17. Erol DORA
BDP Mardin milletvekili

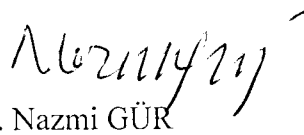
18. Ertuğrul KÜRKÇÜ
BDP Mersin Milletvekili

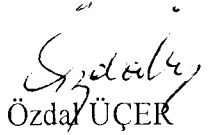
19. DemirELİK
BDP Muş Milletvekili

20. İbrahim BİNİCİ
BDP Şanlıurfa Milletvekili

21. Nazmi GÜR
BDP Van Milletvekili

22. Özdağ ÜÇER
BDP Van Milletvekili